

# РЕШЕНИЕ

№ 6649

гр. София, 05.12.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав, в публично заседание на 05.11.2012 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова**

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4369** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на с чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Образувано е по жалба на Х. В. И. от [населено място] - Столична община, срещу ЗАПОВЕД № РД-18-3/ 11.01.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър. С процесния административен акт, на основание чл.49, ал.1 ЗКИР, е одобрена кадастралната карта и кадастралните регистри за землището на [населено място], район „Н. И.”, Столична община (СО).

Жалбоподателката претендира за недействителност на оспорваната Заповед, В ЧАСТТА за имоти с идентификатори 00357.5347.242 и 00357.5347.243. От изложеното в жалбата и в уточняваща молба от 18.06.2012г. (л.63), може да се направи извод, че се твърди противоречие на акта, в оспорваната му част с процесуалния и материалния закон. Прави се искане за отмяна на процесната Заповед, в частта за имоти с идентификатори 00357.5347.242 и 00357.5347.243.

Ответникът – изпълнителен директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър (АГКК), ОСПОРВА жалбата. Чрез процесуалния си представител юрк. С., излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Претендира за разноски.

Заинтересованата страна: Е. И. И., поддържа жалбата, без да излага конкретни доводи за недействителност на процесния административен акт - Заповед № РД-18-3/ 11.01.2012г..

Заинтересованата страна: Д. П. Д., лично и в писмено Заявление от 03.09.2012г. (л.76,77) ОСПОРВА жалбата и моли съда да я остави без уважение, като неоснователна. Не претендира за разноски.

Заинтересованата страна: С. П. В., редовно уведомена за образуваното съдебно производство, не се явява и не се представляват в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателката и заинтересованата страна Е. И. са придобили в съсобственост по наследство недвижим имот с площ от 621 кв.м. – урегулирано дворно място, съставляващо парцел IX, кв.46 по регулационния план на [населено място], местността „Реката”. Това обстоятелство се установява с приетите по делото Нотариален акт (НА) за продажба № 69/ 26.10.1959г. (л.7) и Удостоверение за наследници № 781/ 20.04.2007г. (л.16).

Заинтересованата страна Д. Д. е придобил по наследство и дарение недвижим имот с площ от 620 кв.м. – дворно място, съставляващо парцел X-887, кв.46 по плана на [населено място], кв. К., видно от приетите по делото НА за продажба № 68/ 26.10.1959г. (л.78), НА за дарение на недвижим имот № 39/ 22.12.1997г. (л.79) и Удостоверение за наследници №710/ 05.08.1997г. (л.96).

Административното производство по създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри за територията на район „Н. И.” е открито със Заповед № 16-29/ 07.07.2009г. на изпълнителния директор на АГКК, обнародвана в Държавен вестник (ДВ), бр. 65/ 14.08.2009г. Съобщението е публикувано и във вестниците „М.” и „Т.” от 26.08.2009г. Изработената кадастрална карта и кадастралните регистри са приети от службата по геодезия, картография и кадастър с Протокол № КД-10-21-63/ 09.12.2010г. и са обявени на заинтересованите лица чрез ДВ, бр.51/ 05.07.2011г. както и със съобщения във всекидневниците „М.” и „Т.” от 07.07.2011г. Срещу данните, отразени в кадастралната карта и кадастралния регистър, в частта за източната граница на имот пл. №242 жалбоподателката И. е направила писмено възражение рег. № 94-21453-71/ 15.07.2011г., което е разгледано от комисията по чл.47, ал.1 ЗКИР и е прието за неоснователно. След изтичане на срока за възражения и допуснатите с решения на комисията по чл.47, ал.1 ЗКИР изменения в приетите кадастрална карта и кадастрални регистри, административният орган е постановил процесната Заповед.

За изясняване на делото от фактическа страна е приета СТЕ, която съдът кредитира като обективно и компетентно дадена. От заключението на вещото лице инж. А. и от обясненията, дадени в съдебно заседание се установяват следните релевантни за спора факти: 1) Територията в която се намират имоти с идентификатори 00357.5347.242 и 00357.5347.243 е била урегулирана за първи път със Заповед № 2352/ 1929г., с която за имотите на жалбоподателката и заинтересованата страна Д. са отредени съответно парцел IX и парцел X от кв.46 по плана на [населено място].; 2) Действащият кадастрален план на местността е бил одобрен през 1984г., след заснемане на съществуващите на място граници. В този план имотите на жалбоподателката и заинтересованата страна Д. са попълнени съответно с пл. №886, с площ от 620 кв.м. и пл. №887, с площ от 616 кв.м.; 3) Регулационният план на местността К. е одобрен със Заповед № РД-50-09-234/ 12.06.1984г. С този план за имотите на жалбоподателката и заинтересованата страна Д. са отредени урегулирани поземлени имоти (УПИ) XI-886

и X-887, които са проектирани по имотните граници от кадастралния план.; 4) Границите на имотите по кадастралния и регулационен план от 1984г. не съответстват на границите на парцели IX и X по плана от 1929г.; 5) Имотът на жалбоподателката е нанесен в кадастралната карта по заснетите и съществуващи на място огради, а в частта на липсващата ограда с имот с идентификатор 00357.5347.243 границата е нанесена в съответствие с имотната граница и регулационната линия.; 6) Ограда между двата процесни имота е поставена в съответствие с имотната и регулационна граница между тях.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Подадена е в преклузивния срок за оспорване по чл.49, ал.2 ЗКИР, от активно легитимирано лице - собственик на недвижим имот, който попада в обхвата на одобрените с процесната Заповед кадастрална карта и кадастрален регистър.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателката оплаквания и извърши проверка на оспорвания административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достига до следните изводи:

ЗАПОВЕД № РД-18-3/ 11.01.2012г. е издадена от компетентен административен орган, в предписаната форма и при постановяването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила за създаване на кадастралната карта и кадастралните регистри, установени в чл.35 – чл.49 ЗКИР.

Съдът приема, че оспорваният акт, в частта за границата между имоти с идентификатори 00357.5347.242 и 00357.5347.243 е постановена в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона.

Съгласно легалното определение на чл.2, ал.1 ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Р. Б. набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закон ред. По смисъла на <http://pravo5.ciela.net/Dispatcher.aspx?Destination=RefDocs&Method=RefsFromActs&DocId=2134918656&IdType=1&No=24&SubNo=0&IdItem=29&DocTitle=%D0%97%D0%90%D0%9A%D0%9E%D0%9D%20%D0%97%D0%90%20%D0%9A%D0%90%D0%94%D0%90%D0%A1%D0%A2%D0%AA%D0%A0%D0%90%20%D0%98%20%D0%98%D0%9C%D0%9E%D0%A2%D0%9D%D0%98%D0%AF%20%D0%A0%D0%95%D0%93%D0%98%D0%A1%D0%A2%D0%AA%D0%A0&lang=bg-BG> чл.24 ЗКИР основна единица на кадастърта е поземленият имот – част от земната повърхност, включително и тази, която трайно е покрита с вода, определена с граници съобразно правото на собственост. В чл.41 ЗКИР и чл.41 от Наредба №3 е установено, че кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни от карти, планове, регистри и други източници, одобрени по предвидения законов ред.

При обединяване на данните за установяване и отразяване на границите на

поземлените имоти - обект на кадастъра, административният орган е обвързан от приоритетите, установени в разпоредбата на чл.14, ал.1 от Наредба №3 (приложимата редакция ДВ, бр.82/ 21.10.2011г.): 1) означеното по реда на чл.38, ал.1, т.2 ЗКИР местоположение върху терена или от посочените от собствениците гранични точки, в съответствие с актовете, определящи правата върху имотите; 2) кадастралните планове, одобрени по реда на отменените ЗЕКНРБ и ЗТСУ, на §40 ПЗР ЗИД ЗКИР (ДВ, бр. 36 от 2004 г.), и от карти, създадени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ; 3) регулационните планове, одобрени по реда на отменения ЗТСУ - за имотите с приложена регулация, границите на които не са материализирани; 4) съществуващите на място материализирани граници, когато не са означени или посочени по реда на т. 1.; 5) карти, планове и друга документация, предоставени по реда на чл.36 от ведомства, областни и общински администрации, юридически лица и други.

В процесния случай е установено със СТЕ, че границата между процесните имоти с идентификатори: 00357.5347.242 и 00357.5347.243 не е била означена с регламентираните за целта знаци, съгласно чл.38, ал.1 ЗКИР и няма данни да е била посочена от нито една от страните. Спорната граница е нанесена в кадастралната карта в съответствие с регулационната линия между УПИ XI-886 и УПИ X-887, която е проектирана да съвпада с имотната граница от кадастралния план от 1984г. Освен това е безспорно установено от експертизата, че граница между имоти пл. №242 и пл. №243 съвпада и със съществуващата на място с ограда, която се явява материализирана граница по смисъла на т.2.4. и т.2.5. от раздел VII на Приложение №1 към чл.7, ал.1 от Наредба №3.

При тези факти, настоящият състав приема, че при нанасяне на източната граница на имота на жалбоподателката с пл. №242 административният орган е спазил приоритетите на чл.14, ал.1 от Наредба №3, като се е съобразил с данните от кадастралния план и действащия регулационен план на кв. К., както и със съществуващата на място ограда, изпълнена на регулационната линия. Това обстоятелство се установява и от представената от жалбоподателката и приета по делото Комбинирана скица за пълна или частична идентичност от 06.01.2009г. (л.205). По изложените доводи съдът приема, че ЗАПОВЕД № РД-18-3/ 11.01.2012г., в оспорваната ѝ част, е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.4 АПК и чл.8 във вр. чл.7, ал.1, т.4 от Наредба №1/ 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника се дължат разноски, в размер на 150 (сто и петдесет) лева – за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25-и състав

### РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. В. И. от [населено място] - Столична община, срещу ЗАПОВЕД № РД-18-3/ 11.01.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

ОСЪЖДА Х. В. И., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], Столична община, [улица],

да заплати на АГЕНЦИЯТА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР, представлявана от изпълнителния директор, с адрес: 1618 С., кв. П., [улица], сумата от 150 (сто и петдесет) лева – разноси по адм. дело № 4369/ 2012г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния Административен Съд на РБългария в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова